

ועקרונותי עמי. פעם יצאתי מרצוני מן הממשלה לטרות עצתך, הפעם לא אצא מהממשלה לכרות
עצתך. לא ארחיב את הדיבור על כך, אחד אגיד אילו ידעתי להתפלל והיחה תפילתי: אל נצור
מדינת ישראל. שלך בחרדה, זיאמה."

ירושלים, 23 בפברואר 1967 (בסעות כתב 1966).

ענית לי בידי הנהג שלו: "זיאמה יקר (אין זה חואר מליצי): איני חסוס לפחד כמורך
בענין אחד, אבל אנימלא חרדה יותר ממך. לא אחווכח אתך על ברל ומה היה עושה. הערכת את
ברל אולי לא פחות מסך - אבל פעלתי כל חיי לפי תפיסתי אני, והיה גם מקרה שבכל חלק עלי
בענין חירוני - ואחר כך נצטרף לדעתי. אבל ברל איננו. ואני יודע שמה שהייתי צריך (ואולי
חייב) להגיד לך לא חשמע בין כך ובין כך, אני לא אחפלל: אל נצור מדינת ישראל, אלא אומר
לעם: שכור מדינת ישראל מסחריביו - אוהבך ומחננדך, ד. בן-גוריון."

לתמהוני הרב נתברר לי הערב כי זיאמה רץ לשזר וביקש ממנו שיזהיר אותי לא לדרוש
פיטורי אשכול. בשעה 8.30 בערב באה שוב מכונית מיוחדת שהביאה לי מכתבו של שזר. ענית
לו שאל יתן לי עצות מדיניות. כתבתי בהתחלה שאני כותב כלחבר ולא כלנשיא.

בתקע וחצי הערב - הביעה הממפרטורה שלי ל-37.2.

26.2.67, יום א'

יצאתי הבוקר מסדה בוקר להל-אביב.

היו לי כל היום אורחים, העיקר היה הפגישה עם פינקוס (תחילה ביחידות) וסיפרתי
לו פרטי ההפחאה של כהריאל ממדריד ששלח לי בשביל המדרשה ואיתן מפריס שלה זה למשרד
ההוץ והם מסרו למשרד החינוך, ולאחר שהודעתי לכהריאל שאני לא קבלתי ההפחאה אף לא הודעה
מנה שוב לאיתן בפריס, (אחר כך המציא לי חשוכו של איתן מ-10 בפברואר שהוא כתב לשך
החינוך שזה נועד בשבילי ושעליהם להמציא לי ההפחאה ועד היום לא קבלתי אכילו הודעה על

כך. אחר כך נצטרפו לפגישה יוסף יעקבסון, משה ריבלין, אריה בהיר, אלחנן ישי וצדיק
שי. החילה דרש יעקבסון מפינקוס הלוואה (או ערבות להלוואה) בסכום של 100,000 דולר
בשביל המדרשה וישולם לו מכספי אמריקה. אחרי פקפוקים הוא הסכים לבסוף. אחר כך דנו
על הכספים שייאספו למדרשה - מה דינם. פינקוס החילה מען שלא למדרשה אלא לבית ספר היכון.
הוברר שלפי הסכם אוספים כסף למדרשה ולא לבית ספר היכון. הכסף יועבר להנהלה, ז"א
לפינקוס. פינקוס יעביר למדרשה. הסכמי שהצעד הראשון לאחר אמריקה - אם זה יצליח -
אקים שם מרכז למחקר הנגב מ-30 עד 50% אנשי מדע. הם יקראו לכך מילגות. פינקוס הסכים שאם
יושב כסף סגויים (רוקפלר, פורד) - יועבר הכסף ישר למדרשה.

27.2.67, יום ד'

בא אצלי צבי נצר העובד עם שאול אביגור. הוא שכוב כי הוא שוב מתנפח, ולא יוצא
מן הבית. אמו (בת 94) בבית החולים. לפי הידיעות שלהם יש בשנה האחרונה התפוררות
יהודית לאומית ברוסיה. כשמת חורה, היו 30,000 איש בבית הכנסת ומחוצה לו. גילה גיל
(ילידת הארץ) זמרת שניקרה ברוסיה עוררה החלכות גדולה בקרב היהודים. יש הוגים לומדי
עברית. בקיוב ההארגנה מבוצה הדורשת מיאסר יהודי. יש 60 ספרים אנטיסטיים שהוסיפו לסנה
אחה. מנודה אנטיסטיים. שונה הבסוקן מועד נגד כל גילוי יהודי. בקרב יהודי אמריקה יש
התענינות עמוקה בגורל יהדות רוסיה, ביחוד בקרב הדור הצעיר. המסלה האמריקנית לא רוצה
לריב עם רוסיה. והיהודים מוחדים במידה לא קטנה מעמדת המסלה. יש ועד יהודי כולו
בניו-יורק מורכב מ-25 ארגונים יהודים (לרבות *age*) בשביל יהדות רוסיה. גולדמן
נלחם נגד ועד זה. גם בני ברית רואים בוועד זה סתירה.

מסרחי הבוקר למבט חדש הודעה אישית שאמסור הערב לכנסת.